

zaaknummer 2010 T 033(2)

Datum beslissing: 27 september 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. B.J.M.P. Cremers, advocaat te Breda,

tegen:

(*wijlen*) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven priester van het bisdom Roermond.

1. De procedure

Het klaagschrift (met bijlage) is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 2 april 2013.

Op 29 mei 2013 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mgr. [naam], vicaris-generaal van het bisdom Roermond.

Op 10 september 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Cremers.

Namens het Bisdom is verschenen mgr. [naam] voornoemd, alsmede mr. [naam], hoofd juridische zaken van het bisdom Roermond.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager had maar één wens en dat was priester te worden. Klager is dan ook op zijn 12e jaar, na de lagere school, naar het Klein-Seminarie te [plaats] gegaan, het eerste jaar op “[naam]” en het jaar erna op “[naam]”.

Aangeklaagde was de tekenleraar van klager op [Klein-Seminarie] . Hij had klager uitgekozen om deel te nemen aan een tekenwedstrijd. Klager moest na de reguliere lessen alleen naar het tekenlokaal komen. Zodra klager begonnen was met tekenen, voelde hij dat aangeklaagde dicht achter hem kwam staan, zo dicht dat klager de gezwollen penis van aangeklaagde in zijn rug voelde. Klager merkte dat aangeklaagde aftrekkende bewegingen maakte. Nadat aangeklaagde kennelijk was klaargekomen, ging hij even het lokaal uit. Na korte tijd keerde hij terug en werd de ‘tekenles’ voortgezet.

Deze situatie heeft zich zeker tien keer herhaald. Van het feit dat er een tekenwedstrijd was, heeft klager nooit meer iets gehoord. De door hem gemaakte tekeningen heeft hij nooit meer terug gezien. Wel ontving hij van aangeklaagde het hoogste rapportcijfer van alle eerstejaars, waarmee hij een boek verdiende.

Klager beschrijft dat er een bepaalde cultuur heerste op [Klein-Seminarie] , waardoor hij leefde onder een voortdurende angst. Op [Klein-Seminarie] deden zich veelvuldig situaties voor van seksueel misbruik, zowel tijdens de lesuren of tijdens naschoolse activiteiten als tijdens de nachtelijke uren. Klager geeft aan dat hij 's nachts niet durfde te kijken wie er naast hem in bed, tegen zijn rug, was komen liggen. Klager werd dan afgetrokken totdat hij klaarkwam. Ook kwam het voor dat de hand van klager op de penis van de betreffende priester (of medestudent?) - klager durfde niet te kijken wie het precies was - werd gelegd, waarna die persoon zichzelf bevredigde. Dit 'spel' heeft zich meerdere malen herhaald, met name op [Klein-Seminarie] . Vol schuldgevoelens en verward stond klager de volgende ochtend dan weer op.

In het tweede jaar op [Klein-Seminarie] is klager ook voortdurend bespied door de latere bisschop van Roermond [naam] .

Klager heeft ook klaagschriften ingediend tegen zijn leraar wiskunde en zijn aardrijkskundeleraar. Klager is op [Klein-Seminarie] ook door hen seksueel misbruikt.

Aan het einde van het tweede jaar (in 1961) is klager van [Klein-Seminarie] verwijderd, op advies van de zogenaamde Commissie van Drie, onder voorzitterschap van [naam] voornoemd. Als reden voor verwijdering werd aangevoerd dat klager homoïde neigingen zou hebben en mogelijk homofiel was.

2.2 Klager had door de gebeurtenissen op [Klein-Seminarie] last van grote schuldgevoelens en toenemende angst voor contacten met jongens. Klager zonderde zich steeds verder af en vereenzaamde steeds meer. Hij durfde met niemand over de gebeurtenissen te praten.

Vanaf circa 1973 is klager in totaal vijf keer opgenomen geweest in een psychiatrische afdeling van een ziekenhuis of in een psychiatrisch centrum. Nog steeds ondervindt hij psychische en daarmee samenhangende lichamelijke klachten.

Klager heeft eerder aangifte willen doen van seksueel misbruik, maar de feiten waren al verjaard.

In 1980 is klager in de WAO beland en liep zijn huwelijk ten einde. Na drie jaar kwam hij in de bijstand terecht. Hij raakte alles kwijt en leeft sindsdien op en/of onder de armoedegrens.

De ervaringen op [Klein-Seminarie] hebben het hele leven en de carrière van klager verwoest. Dankzij een spirituele levenshouding kan klager nu gelukkig wel weer anders in het leven staan.

2.3 Klager wil met zijn klacht bereiken dat de verantwoordelijken voor de beschreven gebeurtenissen ook hun verantwoordelijkheid nemen. Dat zij erkennen dat wat er gebeurd is, fout is, en dat zij daarvoor excuses bieden aan klager.

Klager zou het daarnaast op zijn plaats vinden als hem een financiële vergoeding wordt toegekend voor alle ellende die hij in zijn leven heeft ondervonden als gevolg van het misbruik, alsmede voor de inkomensderving gedurende 32 jaren.

Klager heeft door de jaren heen (vanaf eind jaren '60) in totaal vier keer melding gemaakt van het seksueel misbruik bij het bisdom Roermond. (Eerst bij mgr. [naam] , vervolgens bij mgr.

[naam] , daarna bij mgr. [naam] en tot slot in de jaren '90 bij mgr. [naam]) Iedere keer opnieuw kreeg klager 'zwijgplicht' opgelegd.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Mgr. [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Aangeklaagde was in de periode van 1947 tot 1970 docent aan het Klein-Seminarie te [plaats].

Mgr. [naam] concludeert dat zowel het persoonsdossier als ook de aanwezige archieven geen gegevens bevatten die ook maar enige aanwijzing vormen voor welk seksueel misbruik dan ook door aangeklaagde. Ook het benoemingstraject van aangeklaagde roept geen enkele bevreemding op. Er is voorts navraag gedaan bij diverse geestelijken die aangeklaagde nog gekend hebben. Niemand kan zich berichten herinneren over seksueel grensoverschrijdend gedrag van de aangeklaagde priester. Integendeel, hij stond als zeer integer bekend. Aangeklaagde komt ook niet voor in de ontvangen informatie van de Commissie Deetman.

Voorts zijn in de archieven bij de oud-bisschoppen [naam] en [naam] geen aantekeningen aangetroffen over de in het klaagschrift naar voren gebrachte meldingen die klager in het verleden zou hebben gedaan over het seksueel misbruik bij het bisdom Roermond. Ook navraag bij de oud deken [naam] en bij mgr. [naam] heeft geen directe herkenning opgeleverd. Beiden kunnen het zich niet herinneren. Het opleggen van een 'zwijgplicht' wordt echter hoe dan ook heel nadrukkelijk ontkend.

4. De beoordeling

4.1. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.2 De verklaring van klager is op de Klachtencommissie zeer oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.3 De Klachtencommissie moet op grond van het voorgaande vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende ondersteuning is gevonden. Hoewel zij zich realiseert dat dit voor klager zeer teleurstellend is, moet de Klachtencommissie de Bisschop van Roermond adviseren de klacht niet gegrond te verklaren; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

4.4 Indien echter in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen, dan bestaat voor klager de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Roermond de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 27 september 2013 door:

mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, voorzitter, Th.M. Bronzwaer en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.